

“Bývali Čechové slavní junáci a pak se sklonili před Západem a stali se poslušnými poskoky”. Projev Ladislava Rašína v československém parlamentu po Mnichovské zradě

- CZ24 News | 2. října 2021

ČESKO: Z projevu Ladislava Rašína v československém parlamentu po kapitulaci československé vlády před diktátem Západu a Německa: *Jest jisto, že jsme naší vlasti zasadili smrtelnou ránu, a je pochybné, zda jsme zachránili mír na dobu delší několika měsíců. Nebyl jsem z těch, kdo chtěli zachraňovati mír za tu cenu, kterou jsme zaplatili. Kde tribunové měli slovo mír, já opakoval rozkolnický „k boji!“, a takových nás bylo několik...*

Ano, poprvé ve svých dějinách vydala vláda českého národa své území bez boje, vydala Chlumec, kde Soběslav I. porazil německá vojska Lothara III., vydala Žatec, jedno z prvních měst, která se přiznala za vyznavače a obránce kalicha, u jehož bran porazila husitská vojska přesilu křížáckou, vydala Ústí nad Labem, kde r. 1426 rozprášilo 25.000 českých bojovníků 75.000 Sasů, vydala Tachov, Stříbro a Chomutov, která byla svědky německých porážek, vydala hrad Kalich, jediný majetek Jana Žižky, kromě domu na Novém Městě pražském, na jehož místě stojí dnes – jaká to ironie! německé kasino. Vydala Prachatice, kam chodil do školy Jan Hus, i Fulnek, kde učil Jan Amos Komenský, vydala půdu, která patřivala pánům z Růže, Berkům z Dubé, purkrabím pražským, pánům z Lipé i pánům ze Švamberka, Harantům z Polžic a Bezdržic, pánům z Kravař, Žerotínům ze Žerotína i pánům z Budova a ze Sulevic, z nichž Václav Budovec z Budova a Kašpar Kaplíř ze Sulevic byli popraveni na Staroměstském náměstí...

Ladislav Rašín



V duši národa musí plápolati plamínek národní víry. Národ je veliký jen silou své odvahy, vřelostí své víry a velikostí odhodlání snášeti utrpení a přinášeti oběti budoucnosti. Tři sta let čekal český národ na obnovení své samostatnosti. Celá desetiletí čekali Poláci na své vzkříšení, 20 let čekali Maďaři na svoji revisi. I my musíme znovu čekat, musíme živiti plamínek víry, aby nám neuhasl, abychom nepropadli resignaci, aby z národa božích bojovníků se nestal národ podlých otroků. Světové dějiny viděly už často vznikat a zanikat mocné a světové říše. Charakter národa na konec rozhodne o tom, zda ne-li my, tedy naše děti dožijí se nové, lepší svobody a neodvislosti...

Ladislav Rašín kritizuje prezidenta Beneše v roce 1938:

“Promiňte pane prezidente, že s Vámi nesouhlasím. Na tomto Hradě vládli čeští králové samostatnému státu a určovali často dějiny Evropy. Zde na tomto Hradě se ale nikdy neustupovalo. Měli jsme se bránit. Ustoupili jsme sami. Příští generace nás odsoudí, že jsme bez boje odevzdali své kraje. V čem má národ vidět sílu a v co má věřit, když jsme mu vzali armádu, která bez výstřelu opouští pozice? K té cizí zbabělosti připojujeme zbabělost vlastní. Je pravda, že jiní zradili nás, ale my zrazujeme sami sebe.”

Ladislav Rašín byl synem českého ministra Aloise Rašína a byl po okupaci německými úřady vězněn a odsouzen k smrti za protiněmeckou činnost. Později mu rozsudek zmírnili na 15 let vězení. Zemřel těžce mučen německými okupanty v roce 1945.